dermatolog, ki uspešno uporablja logoterapevtski pristop v medicinski praksi. K sodelovanju je povabil mlade: Jana Fondo, Žiga Pandeva, Gala Burniča in mene, ki po njegovih besedah kljubujemo usodi in razvijamo najboljši del sebe. Menim, da se vsi njegovi gostje trudimo po svojih najboljših močeh, da ne bi imeli votlih življenj. Sodelovali smo s svojimi zgodbami. V okviru učiteljevega predavanja sem pripravil prispevek z naslovom »Moje življenje in spinalna mišična atrofija (SMA) v luči logoterapije«. Na delavnici »Kako in kdaj zdravnik potrebuje pomoč logoterapevta« sem predstavil svoje stališče in prisluhnil neprecenljivim pogledom drugih udeležencev. Nagovorile so me besede p. dr. Silva Šinkovca.

Predavanje Vujasinovića o boleznih odvisnosti in kljubovalni moči duha je pritegnilo veliko pozornost. Predstavil je problematiko alkoholizma v Sloveniji, kjer smo po številu smrti zaradi alkohola na prvem mestu v EU, s 17 umrlimi na 100.000 prebivalcev, povprečje v EU pa je 3,6 smrti na 100.000. Izpostavil je tudi pomembnost medsebojne pomoči pri premagovanju odvisnosti.

Vujasinović je v svojem predavanju, pri katerem je sodelovala tudi Anja Klemenc, omenil več strokovnjakov, ki so se v Sloveniji ukvarjali s to problematiko, med njimi dr. Ruglja, dr. Perka, dr. Ramovša in dr. Boben Bardutzky. Poudaril je, kako pomembno je dvigniti se nad primežem odvisnosti, in izpostavil neomajno moč posameznikovega duha.

Logoterapevtski simpozij je bil zame navdihujoča izkušnja, saj sem prvič sodeloval in bil hvaležen za možnost vključitve preko videokonference. Želel bi si, da bi lahko prisluhnil tudi drugim plenarnim predavanjem, saj so bile teme zanimive in predavatelji izjemni; predavali so npr. dr. Jože Ramovš, Ana Ramovš, prof. dr. Edvard Kovač in dr. Heidi Schönfeld.

V prispevku sem predstavil življenje s SMA, izzive, ki jih to prinaša, in perspektive obolelih. S svojim pristopom do življenja in pogledom nanj lahko srečno, polno in aktivno živimo kljub težki gibalni oviranosti in kronični bolezni. Opisal sem, kako sem spoznal logoterapijo in kako je poglabljanje vanjo potrdilo voljo do smisla, kako jo nadgrajuje in krepi. Poudaril sem pomen osebne odgovornosti in svobodne odločitve, ali se bomo počutili kot žrtve ali kot neponovljiva človeška bitja, kljub fizičnim ali psihičnim pogojenostim. V najtežjih trenutkih, ko posamezniki trpijo ali jih je strah, ko se znajdejo v novih situacijah, ki morda ogrožajo njihovo življenje, in ko so žalostni, obupani ter razočarani, ko izgubijo vse, v kar so verjeli ali imeli, ko ne verujejo, prehod na sprejemanje situacije in pomiritev z njo lahko predstavlja veliko težavo. V takih trenutkih soočanja z izzivi je opora skupnosti – njena prisotnost, razumevanje in konkretna dejanja – zelo pomembna.

Zaključil sem z razmišljanjem o evtanaziji in pomenu življenja. Menim, da se večina ljudi, ki hodi po robu med življenjem in smrtjo, zaveda čudežnosti življenja in ga zato ceni. Kot je zapisal Viktor E. Frankl: »Življenje ima smisel do zadnjega trenutka, vse do našega zadnjega diha.«

Simpozij je bil izjemna priložnost za izmenjavo izkušenj in spoznanj ter za krepitev kljubovalnosti duha v današnjem času.

Foto: Petra Duhannoy

Lidija Golc

POMOČ

Pomoč je dvorezni meč:
preveč pomoči škodi,
premalo pomoči boli.

Po moč, kam?
Vase, v spomin,
v zglede …
v tople besede.

Moč, moč za iskanje,
raziskovanje,
uravnoteževanje.

Moč za delo in za sanje.
Vera v Boga, ljudi,
vase in tudi vanje.